

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2016

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Sfârșitul anului 2013 a marcat terminarea perioadei de implementare a Strategiei Naționale în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului 2008 - 2013 și a Planului operațional pentru implementarea acesteia, aprobate prin HG nr.860/2008.

A devenit astfel necesar ca pentru reglementarea viitoare a măsurilor și acțiunilor diferitelor instituții și autorități, cu atribuții în acest domeniu, să fie elaborată și supusă spre aprobare Guvernului României o nouă strategie în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului.

Aprobarea acestui nou document strategic, care vizează perioada 2014-2020, are rolul de a asigura continuarea măsurilor începute anterior în ceea ce privește promovarea și respectarea drepturilor tuturor copiilor din România, în conformitate cu prevederile legislației naționale dar și ale Convenției ONU cu privire la drepturile copilului. În același timp, prin prisma rezultatelor obținute și a concluziilor rezultate din analizele de situație din diferitele domenii de activitate, considerate fundamentale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului, cum ar fi cel al educației, sănătății sau social, s-a impus conturarea unor noi direcții de acțiune care să garanteze accesul copiilor, din diferite categorii, la serviciile de calitate de care aceștia au nevoie.

În același timp, noul interval de timp ce va fi destinat perioadei de implementare a noii strategii, respectiv anii 2014-2020 a avut în vedere faptul că la nivel național există în prezent un amplu proces de reconfigurare a tuturor politicilor publice, din toate sectoarele, în vederea pregătirii noii perioade de programare a Fondurilor Europene Structurale și de Investiții. De asemenea, în procesul de elaborare a Strategiei au fost avute în vedere obiectivele Programului de Guvernare 2013-2016 și țintele stabilite și asumate prin Strategia Europa 2020.

Strategia își propune asigurarea unui cadru efectiv de implementare a principalelor priorități în domeniul politicilor pentru copii ale Programului de Guvernare, gândite astfel încât „să permită condiții de dezvoltare și formare a copiilor, de la naștere și până la majorat”.

1. Descrierea situației actuale

Reforma din domeniul protecției drepturilor copilului a fost unul dintre cele mai importante demersuri asumate de autoritățile române, atât la nivel central cât și la nivel local, rezultatele acesteia fiind vizibile și substanțiale de-a lungul timpului, România ajungând dintr-un stat blamat, pentru modul în care asigura protecția copiilor lipsiți de ocrotirea părintească, la începutul anilor 90, un exemplu de bună practică pentru unele state.

Problemele sociale care afectează copiii și politicile sociale dedicate acestui domeniu au fost constant în prim-planul atenției tuturor actorilor instituționali, la aceasta contribuind atât implementarea unor reforme importante în acest sector după anii 1997 (reformarea cadrului normativ în domeniu, descentralizarea activităților de protecție a copilului, restructurarea și diversificarea instituțiilor de ocrotire a copilului, dezvoltarea de alternative de tip familial la ocrotirea de tip rezidențial și creșterea accentului pe politicile de prevenire a părăsirii), dezvoltarea sectorului nonguvernamental din domeniu, dar și atenția organizațiilor internaționale.

În România, legislația în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului consfințește responsabilitatea primordială ce revine familiei în creșterea și îngrijirea copilului, recunoscut fiind faptul că dezvoltarea acestuia poate fi deplină numai într-un mediu familial.

În exercitarea drepturilor și obligațiilor ce-i revin, familia este sprijinită de autoritățile administrației publice locale/comunitatea locală și complementar de către stat (vezi art.5 din legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului), urmând ca atunci când creșterea și îngrijirea copilului în familie nu mai este posibilă/nu mai este în interesul superior al copilului, statul prin instituțiile sale să poată decide cu privire la măsurile de protecție alternativă precum și asupra oportunității separării copilului de familia sa.

În România, pe fondul scăderii natalității, ponderea copiilor în totalul populației a scăzut de la 28.6% în 1990 la 18.9% în 2008 și 18.2% în 2012, însă statisticile arată că în același timp, marea majoritate a acestora trăiesc împreună cu familia, astfel că la sfârșitul anului 2012 doar aproximativ 1.6% dintre copiii României se aflau în sistemul de protecție specială.

Unul dintre principalele obiective cărora le-au fost dedicate, în mod constant, o mare parte din măsurile adresate acestui domeniu a fost acela de a preveni separarea copilului de mediul său familial și reducerea numărului de copii aflați în instituții, prin identificarea unor alternative de protecție de tip familial. Ca o consecință directă, numărul copiilor din sistemul de protecție specială a scăzut de la aprox. 71.500 la finalul anului 2008 la aproape 63.000 de copii la jumătatea anului 2013 (o scădere de aproape 12 puncte procentuale), astfel încât în termeni relativi, rata copiilor aflați în instituții rezidențiale a scăzut de la un maxim de 1165 la 100.000 copii în anul 2000 la 615 la 100.000 copii în 2008, respectiv la 600 în 2011.

Procesul de dezinstituționalizare a copiilor a continuat inclusiv în perioada 2008-2013,

constatându-se o scădere constantă a numărului de copii aflați în instituții, remarcându-se în același timp o scădere a numărului de copii aflați în plasament la asistenți maternali, precum și a numărului de asistenți maternali profesioniști (cu aproape 3.000 mai puțini din decembrie 2007 până în iunie 2013). În ceea ce privește categoria copiilor aflați în instituțiile de tip rezidențial, aceștia au vârste de peste 10 ani și o durată mare de separare de familie, pentru aceștia fiind necesare programe de pregătire pentru viața independentă, concomitent cu stimularea menținerii relațiilor personale cu membrii familiei naturale sau extinse, în vederea pregătirii acestora pentru momentul în care vor părăsi sistemul de protecție specială.

Deși evoluții importante au fost înregistrate și în ceea ce privește asigurarea dreptului copilului la educație, în următoarea perioadă rămân încă o serie de provocări cărora politicile și măsurile din acest domeniu vor trebui să li se adreseze, astfel încât copiii din toate categoriile sociale să se poată bucura de exercitarea acestui drept fundamental.

Dreptul la educație este înțeles în primul rând ca drept de acces și participare la educația obligatorie, care cuprinde în prezent, conform Legii educației naționale nr. 1/2011 ciclul primar (inclusiv clasa pregătitoare), ciclul gimnazial și primii doi ani din ciclul secundar superior.

Astfel, conform datelor demografice și celor privind cuprinderea școlară, la nivelul anului școlar 2012/2013 un număr de aproximativ 56.000 copii de vârstă învățământului primar sunt în afara sistemului de educație. Principala provocare se referă la dezvoltarea unor sisteme de monitorizare și intervenție eficiente, care să poată identifica în timp util situațiile în care există riscul de abandon școlar și care să inițieze o serie de măsuri educaționale și extra-educaționale adecvate, în funcție de cauzele identificate.

Copiii din mediul rural se confruntă mai des cu riscul de abandon în învățământul primar, în comparație cu copiii din mediul urban. Astfel, speranța de viață școlară a acestora este de 3,3 ani în comparație cu 3,7 ani. De asemenea, abandonul școlar a crescut constant după momentul trecerii la 10 ani de școlaritate obligatorie, chiar dacă situația s-a ameliorat ușor în ultimii ani.

Proiectele de succes s-au dovedit a fi cele bazate pe abordări integrate, la nivelul comunității-școlii-familiei-copilului, intervenții ce au urmărit în mod sistematic să contrabalanseze mai multe categorii dezavantajate.

Implicarea părinților continuă să fie o provocare pentru majoritatea școlilor, cu atât mai mult cu cât implicarea acestora în educația copilului, la școală și acasă, are un impact semnificativ asupra succesului copilului și a vieții sale, în general. Conform cercetărilor, copiii unor părinți implicați: absentează mai rar; se comportă mai bine; au performanțe școlare mai bune; acced la nivele mai înalte de educație.

Referitor la asigurarea dreptului la sănătate al copiilor, continuă să rămână o provocare asigurarea accesului copiilor cu handicap la servicii de sănătate adecvate nevoilor lor, ceea ce

presupune adoptarea unor măsuri speciale de asigurare a accesului la servicii pentru acest grup populațional vulnerabil.

Mortalitatea infantilă continuă să plaseze România pe un loc inferior în clasamentul statelor europene, ceea ce reprezintă o altă evidență a dificultății de acces la servicii medicale, dificultate generată în special de capacitatea familiei de a satisface nevoile copilului și respectiv de eșecul serviciilor de la nivelul comunității de a identifica precoce această nevoie.

Principalele probleme existente la nivelul asistenței medicale primare sunt reprezentate de existența unei capacități limitate de depistare activă a riscurilor pentru sănătate în rândul copiilor în comunități, dar și oferta limitată de servicii preventive din pachetul de bază.

2. Schimbări preconizate

Noua strategie pentru perioada 2014-2020 va asigura continuarea eforturilor începute anterior în domeniul protecției drepturilor copilului, urmărind asigurarea accesului copiilor la servicii de calitate, adaptate nevoilor specifice ale acestora, reducerea disparităților sociale dintre diversele categorii de copii, concomitent cu reducerea numărului celor ce aparțin unor categorii considerate, în prezent ca fiind vulnerabile (copiii din familiile sărace, copiii cu dizabilități, copiii victime ale violenței, etc). Încurajarea participării copiilor la luarea deciziilor care îi privesc, reprezintă de asemenea unul din obiectivele generale ale actualei Strategii.

Măsurile propuse de prezentul document vor viza atât elaborarea unui pachet minim de servicii adresate copiilor din zonele sărace, inclusiv zonele urbane cu sărăcie extremă, cât și compensarea disparităților în ceea ce privește disponibilitatea și calitatea ofertei educaționale și de servicii de sănătate.

În fapt, continuarea reformei domeniului asistenței sociale va trebui să asigure transformarea acestuia într-un sistem proactiv, demers ce nu poate fi realizat decât prin schimbarea accentului de pe asistența acordată pasiv individului pe construirea măsurilor de protecție socială în jurul protecției familiei, prin creșterea gradului de securitate socială, dar și al responsabilității individuale, care să se centreze pe copil și familie.

Creșterea accesului tuturor copiilor la servicii sociale va fi astfel unul dintre obiectivele asupra căruia se vor îndrepta o parte semnificativă a măsurilor cuprinse în prezenta strategie. În acest sens, se intenționează creșterea gradului de acoperire a serviciilor la nivel local, astfel încât un număr cât mai mare de copii să poată beneficia de acestea. Un astfel de obiectiv va putea fi atins prin sprijinirea autorităților de la nivel comunitar, în sensul asigurării unui serviciu public de asistență socială funcțional în fiecare unitate administrativ-teritorială.

Dezvoltarea serviciilor comunitare integrate, va reprezenta în continuare prima prioritate a politicilor destinate copilului și familiei, urmărindu-se combaterea formelor de sărăcie tradițională

care afectează copiii din mediul rural și identificarea mecanismelor instituționale prin care copiilor aparținând unor categorii vulnerabile le poate fi oferit un pachet de servicii care să le confere posibilitatea de a se bucura deplin de drepturile lor fundamentale.

Asigurarea unui nivel minim de calitate pentru toate serviciile furnizate copiilor va reprezenta un alt obiectiv în cadrul căruia sunt așteptate schimbări importante, ținând cont de starea de fapt actuală, relevată de analizele de situație efectuate.

Se intenționează astfel ca prin stimularea transferului de bune practici în domeniul serviciilor și politicilor pentru copil și creșterea calității resurselor umane, să poată fi asigurată o calitate sporită atât a serviciilor sociale, cât și a celor medicale și din educație.

Oportunitatea și necesitatea creșterii calității serviciilor oferite copiilor, la nivel comunitar, va trebui să fie dublată de adoptarea unor măsuri care să asigure creșterea capacității beneficiarilor de a accesa și utiliza serviciile dedicate copilului și familiei. Realizarea acestui obiectiv poate fi posibilă printr-o mai bună informare a grupului țintă de beneficiari și a familiilor acestora, fiind așteptate măsuri care să stimuleze o mai bună cunoaștere de către aceștia atât a drepturilor și îndatoririlor ce le revin cât și a serviciilor publice pe care le pot accesa.

Rolul comunității, deși deosebit de important în ansamblul acțiunilor menite să vină în sprijinul copiilor și al familiilor acestora, a rămas încă insuficient dezvoltat, fapt ce a condus la apariția unor situații, care ar fi putut fi prevenite în condițiile existenței unor mecanisme active de prevenire și combatere, la nivel comunitar.

În aceste condiții, sunt de așteptat schimbări importante în ceea ce privește sporirea gradului de implicare a comunității în asigurarea respectării drepturilor copiilor, concomitent cu dezvoltarea competențelor parentale ale părinților pentru creșterea, îngrijirea și educarea copiilor, având în vedere responsabilitatea primordială ce le revine acestora.

Un alt obiectiv major, a cărui realizare este de așteptat să producă modificări semnificative este cel a asigurării respectării drepturilor și incluziunii sociale a copiilor aflați în situații vulnerabile, în mod special a celor din comunitățile sărace.

În consecință, se intenționează stabilirea unui pachet minim de servicii adresat copiilor din zonele cu sărăcie extremă, cât și compensarea disparităților identificate în ceea ce privește disponibilitatea și calitatea ofertei educaționale și de servicii de sănătate.

Se preconizează astfel creșterea accesului copiilor săraci la serviciile de bază și reducerea decalajelor existente între copiii din mediul rural și cei din mediul urban.

Alte schimbări majore avute în vedere sunt cele referitoare la creșterea vârstei minime de instituționalizare a copiilor, închiderea instituțiilor de tip vechi (clasice) și nu în ultimul rând

stimularea gradului de implicare a copiilor în procesul de luare a deciziilor care îi privesc.

Problema copiilor cu dizabilități rămâne încă o provocare insuficient regăsită în măsurile aplicate până în prezent, în acest domeniu. Prin prezenta strategie se intenționează intensificarea eforturilor necesare eliminării barierelor de atitudine și mediu, în vederea reabilitării și reintegrării sociale a copiilor cu dizabilități, dar și dezvoltarea unui sistem integrat de depistare precoce și evaluare complexă a copilului cu dizabilități. Stabilirea unui traseu simplificat și cu costuri cât mai mici pentru familia copilului cu dizabilități în obținerea certificatului de încadrare în grad de handicap, a certificatului de orientare școlară/ profesională și a planificării serviciilor, va fi avută de asemenea în vedere.

Un tip special de servicii, necesare în special din punct de vedere al sănătății publice, îl constituie asistența medicală din unitățile de învățământ. Aceasta se realizează prin intermediul unui personal angajat specific, în mediul urban, și prin cabinetele medicilor de familie în rural, ceea ce creează din start o inegalitate. În acest domeniu, în ultimele două decenii, nu s-a evidențiat o strategie coerentă de dezvoltare, motiv pentru care, gradul de acoperire este în scădere.

În contextul recentelor schimbări de ordin legislativ, care au condus la considerarea copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate, drept o categorie aparte căreia trebuie să îi fie adresat un cadru legislativ specific, prezenta strategie va urmări implementarea unor măsuri care să permită oferirea unui sprijin adecvat acestora, dar și persoanelor care îi îngrijesc, prin dezvoltarea de măsuri specifice de suport.

În ceea ce privește prevenirea și combaterea oricăror forme de violență asupra copiilor, măsurile ce vor fi inițiate vor urmări cu prioritate promovarea valorilor non-violenței și implementarea unor acțiuni de sensibilizare, care să asigure creșterea gradului de cunoaștere și de conștientizare de către copii, părinți, profesioniști și populația generală a tuturor formelor de violență.

Informarea și conștientizarea acestora va fi susținută, în paralel, de întărirea capacității furnizorilor de servicii publice în ceea ce privește prevenirea și combaterea oricăror forme de violență asupra copilului, astfel încât situațiile de violență să fie corect, rapid și eficient identificate și instrumentate.

Nu în ultimul rând, se intenționează continuarea sprijinirii copiilor în vederea întăririi rolului lor participativ în cadrul procesului de adoptare a deciziilor care îi privesc, în toate domeniile de activitate.

Experiențele și bunele practici identificate în ultimii ani, vor fi multiplicare, astfel încât ponderea participării copiilor, în cadrul mecanismelor specifice să cunoască o creștere semnificativă.

3. Alte informații.

Nu e cazul.						
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ						
1. Impactul macroeconomic Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
2. Impactul asupra mediului de afaceri Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
3. Impactul social Prin aprobarea noii Strategii naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020 și a Planului operațional pentru implementarea acesteia pentru perioada 2014-2016 va fi asigurată de coordonarea politicilor și acțiunilor inițiate și desfășurate de către autoritățile administrației publice centrale și locale în vederea asigurării protecției și promovării drepturilor copilului.						
4. Impactul asupra mediului Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
5. Alte informații Nu este cazul.						
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare,						

plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit b) bugete locale: i. impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare.						
7. Alte informații -	Implementarea Strategiei se asigură cu încadrarea în limitele de cheltuieli pentru anul 2014 și estimările pe perioada următoare, aprobate de Guvern pentru instituțiile implicate și comunicate acestora. De asemenea va fi avută în vedere atragerea fondurilor europene.					

Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ <i>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</i> Nu este cazul. <i>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.</i> Nu e cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare Nu e cazul
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene: Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații. Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Procesul de elaborare a strategiei a inclus o amplă consultare a ministerelor cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului, a organizațiilor non-guvernamentale, structurilor

reprezentative ale copiilor și a altor parteneri internaționali.

Astfel, sub coordonarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și cu sprijin tehnic și financiar din partea reprezentanței UNICEF România, a fost constituit un grup de lucru al cărui rol a fost acela de a stabili structura, prioritățile, principiile și obiectivele ce stau la baza actualei strategii, urmărindu-se în același timp asigurarea coerenței și coordonării din punct de vedere instituțional și legislativ a măsurilor cuprinse în acest document.

Din partea sectorului guvernamental au participat reprezentanți ai Ministerului Sănătății, Ministerului Educației Naționale, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Tineretului și Sportului, Cancelariei Primului Ministru.

Un rol esențial l-a avut sectorul nonguvernamental, care s-a alăturat încă de la început eforturilor grupului interministerial, prin reprezentanții Federației Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil, HHC România, Salvați Copiii România și Fundației SERA România, conținutul strategiei cuprinzând o parte semnificativă a contribuțiilor reprezentanților acestor organizații, cu activitate relevantă în domeniul protecției copilului.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Încă de la începutul procesului de planificare și elaborare al prezentului proiect au fost implicate organizații care au avut o colaborare îndelungată și constantă cu MMFPSPV în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului, respectiv reprezentanții Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil, HHC România, Salvați Copiii România și Fundației SERA România.

Complementar, Fundația HHC România a organizat la nivel național un larg proces de consultare, atât a sectorului public cât și a celui privat. În cadrul a 8 conferințe regionale organizate în acest sens, la care au participat în principal reprezentanți ai Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, au fost discutate problemele sau dificultățile identificate în practică, de către autoritățile locale, fiind formulate recomandări cu privire la eventualele măsuri de soluționare ce ar trebui incluse în noua strategie 2014-2020.

De asemenea la rândul său, Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil (FONPC) a organizat întâlniri cu reprezentanții a 56 de organizații non-guvernamentale, concluziile și recomandările desprinse în urma consultărilor fiind transmise MMFPSPV în vederea analizei și includerii lor în cuprinsul noii strategii.

În luna decembrie 2013, la una dintre consultările organizate, pe lângă reprezentanții ONG-urilor

menționate, au participat reprezentanți ai altor organizații neguvenamentale cu experiență în elaborarea documentelor de politici publice din domeniul protecției și promovării drepturilor copilului, cum ar fi Fundația SOROȘ, Step by Step, Tineri pentru Tineri și World Vision România. În procesul consultativ au fost, de asemenea, implicați și reprezentanți ai structurilor participative pentru copii și tineri (ex. Consiliul Național al Elevilor) care au contribuit în mod direct la elaborarea măsurilor cuprinse în strategie, care vizează asigurarea și eficientizarea modului în care este realizat dreptul la participare al copiilor.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative. Proiectul Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2020 a fost transmis, prin adresa nr. DPC/SPS/cc/426/2014, spre consultare Federației Autorităților Locale din România, Asociației Municipiilor din România, Asociației Orașelor din România, Asociației Comunelor din România și Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Proiectul de act normativ nu a fost supus unor asemenea dezbateri.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Proiectul de act normativ va fi supus avizării Consiliului Legislativ
6. Alte informații Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea

și implementarea proiectului de act normativ
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Proiectul de act normativ a fost elaborat cu aplicarea prevederilor Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările ulterioare, fiind afișat pe pagina de internet a MMFPSPV, în data de 03.02.2014.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente. Ca mecanism de comunicare și coordonare va fi înființat Comitetul Consultativ de Coordonare (CCC) al protecției drepturilor copilului, prezidat de Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și care va include reprezentanți ai majorității instituțiilor și organizațiilor relevante. Secretariatul CCC va fi asigurat de Direcția Protecția Copilului din cadrul MMFPSPV. Înființarea, atribuțiile și competențele Comitetului Consultativ de Coordonare vor fi stabilite prin Hotărâre de Guvern. Comitetul Consultativ de Coordonare este un organism fără personalitate juridică, având în componența sa reprezentanții ministerelor la nivel de Secretat de Stat, reprezentanții altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, precum și reprezentanții structurilor asociative ale societății civile, cu funcții de conducere. Coordonarea activităților intersectoriale ce vizează îndeplinirea obiectivelor strategiei se va face la nivelul MMFPSPV, pe baza unui plan de implementare a acestora, ce va include atât programele și intervențiile proprii ale MMFPSPV cât și pe cele ale celorlalți actori importanți din domeniul protecției și promovării drepturilor copilului.

2. Alte informații

Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost promovată prezenta Hotărâre a Guvernului privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2016.

**Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale
și Persoanelor Vârstnice**

Mariana CÂMPEANU

AVIZĂM FAVORABIL:

VICEPRIM-MINISTRU

MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE

Daniel CHIȚOIU

**MINISTRUL DELEGAT PENTRU
BUGET**

Liviu VOINEA

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

**MINISTRUL TINERETULUI ȘI
SPORTULUI**

Nicolae BĂNICIOIU

VICEPRIM-MINISTRU

**MINISTRUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI
ADMINISTRAȚIEI PUBLICE**

Liviu Nicolae DRAGNEA

MINISTRUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Remus PRICOPIE

**MINISTRUL DELEGAT PENTRU
ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR, CERCETARE
ȘTIINȚIFICĂ ȘI DEZVOLTARE
TEHNOLOGICĂ**

Mihnea COSTOIU

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

Eugen Gheorghe NICOLĂESCU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Robert CAZANCIUC